

Colección: Fondo: Luís Seoane depositado na Fundación Luís Seoane.

Ficha documental da epistola de Xesús “Chichi” Campos, a Luís Seoane do 17/11/1977

Colección:

Data: 17/11/1977

De:

Xesús “Chichi” Campos;

Para:

Luís Seoane;

Orixe:

Lugo (municipal), Lugo (comarcal), Lugo (provincial)

Destino:

A Coruña (municipal), A Coruña (comarcal), A Coruña (provincial)

Ficha descriptiva:

[Carta mecanografada con firma autógrafa]

Localización física:Fundación Luis Seoane

Temáticas:

A maior abundamento; As cicatrices; Fardel d'eisilado; Na brétema; Obra poética [libro de Seoane]; A diadema de Ribadeo; Artes; Edicións do Castro; Literatura; Medios de comunicación; Radio;

Mencionados:

Xosé Díaz; Xesús Manuel Valcárcel;

Transcrición da epistola de Xesús “Chichi” Campos, a Luís Seoane do 17/11/1977

Lugo, 17 de Novembro de 1977

Sr. Luis Seoane
A Coruña

Benquerido amigo:

Envíolle o texto dun cativo comentario feito por min e retransmitido por Radio Lugo nun programa diario no que veño facendo crítica de libros. O poema de A diadema de Ribadeo recitouno o poeta Xesús Manuel Valcárcel, de Lugo.

Enteréime por Xosé Díaz da súa recente operación. Desexándolle o pronto

restablecemento, saúdalle afectuosamente (a vostede e máis a Maruxa),

Xesús Campos

[Anexo.]

[Mecanografado.]

AUTOR: LUIS SEOANE.

TÍTULO: OBRA POÉTICA.

EDIT. EDICIÓS DO CASTRO. A Cruña, 1977.

PVP: 240 pesetas.

Nacido en 1910 en un hogar de emigrantes en Buenos Aires y llegado de niño a Galicia, donde realizó sus estudios, licenciándose en Derecho en la Facultad Compostelana, Luis Seoane es una de las más importantes personalidades de la cultura gallega contemporánea. Exiliado a Buenos Aires tras la guerra civil fue gran animador de la cultura gallega en el exilio y una de las personas que más firmemente contribuyeron a hacer posible la continuidad de nuestra cultura, olvidada y perseguida en Galicia durante el franquismo. Polifacético y prolífico artista, desarrolló su obra en diversos campos: Pintura, grabado, ilustración, dibujo, edición de libros y revistas, programación radiofónica, teatro, ensayo, etc... es, sin embargo, poco conocido como poeta, en Galicia. Su poesía, de una gran riqueza, está en la vanguardia de la poesía cívica de posguerra.

El volumen que comentamos está compuesto por sus cuatro libros de poesía, editados en Argentina: Fardel de eisilado (1952), Na brétema Sant-Iago (1956), As cicatrices (1959) y A maior abundamento (1972).

El libro, ilustrado con grabados y dibujos de las anteriores ediciones de los poemas incluidos, constituye una obra necesaria no ya para los amantes de la buena poesía, sino también para todos aquellos que sean capaces de vibrar con la emoción y el inmenso amor a una tierra y a un pueblo como el que se palpa en el poema que recordamos:

A DIADEMA DE RIBADEO (de 1959)

Cantamos en tí os cabelos ao ar tinxidos prá guerra
O temor do océano,
da noite.

As antigas pregallas aos boscos,
ás augas.

Ao máis vello pobo coñecido.

Á fundación mesma dos nosos medos.

Coma tivésemos querido ter nos lumes ceibes das
montañas,

nas misteriosas labaradas do mar,

no aguzado voo das aves,

aínda nas quentes entranas animáes,

os agoiros do noso presente.

Gostaríamos contemprar no solpor aos guerrilleiros
vitoriosos

encabalgando pol-o areal, dempois de teren desfeito
as vagas e aos invisíbel, celestes, deu-

ses estraños.
Amaríamos teus misteres primeiros.
A cerámica,
a orfebrería,
o tecido.
De ser ourives
agacharíamos nas covas o tesouro futuro:
os metáes,
as xoias recién feitas,
xunto das pallozas,
a carón dos dólmens.
Tivésemos gostado omildarnos ao pé do vello castiro,
na montaña sagra soio habitada de loiras
raíñas,
das fadas das xesteiras,
dos toxales,
dos seres que aínda moran entre os labregos e
que viñeron de quen sabe que outro país lonxano.
Ter sido na noite o sacerdote que agavease pol-o
carballo xigante a cortar o visgo sacro.
Que anunciase a paz cos brazos en outo,
o nascimento dos fillos na tribu,
as loiras colleitas abondosas.
De ter sido ourives
ou ceramistas
dibuxaríamos os paxáros de auga,
os signos abstratos nos escudos dos mozos guerreiros,
nos torques das doncelas.
As liñas paralelas dos vasos campaniformes.
Ou,
sendo guerreiros,
cobriríamos as nosas testas de longos cabelos tinxidos
de vermello cos cascos de tres cimeiras.
Levaríamos nos córs rexas espadas,
nas máns esquerdas a cetra,
as afiadas lanzas nas mans dereitas.
Encabalgando orgullosos sobor dun río,
ou andando
de a pé
coma soio soldados,
teríamos unha mascota animal.
Unha ou dúas,
o poldro bremante,
a tortuga silandeira.
Mascotas que representan as virtudes guerreiras.
Na loita ergueríamos ferinte e ameazador o tono
da vos.
Resumiríamos, nos nosos apelidos, o derradeiro
berro dos mortos que fica sangrante no peito
de todol-os desterrados,
o apelido do teu pobo,
Diadema de Ribadeo.

Créditos do proxecto web

Aviso legal do Consello da Cultura Galega

A difusión dixital deste epistolario e os seus contidos, textos e calquera creación intelectual existente nesta edición están protexidos pola lexislación en materia de propiedade intelectual.

De conformidade co previsto na Lei orgánica 1/1982, do 5 de maio, sobre protección civil do dereito ao honor, á intimidade persoal e familiar e á propia imaxe, quen entenda que os contidos deste epistolario poidan supor unha intromisión ilexítima nos seus dereitos deberá poñelo en coñecemento do Consello da Cultura Galega a fin de adoptar, de ser o caso, as medidas oportunas.

O acceso e uso da edición dixital do Epistolario implica o coñecemento e plena aceptación destas condicións.

Colección "Fondo Fundación Luís Seoane":

A difusión dixital deste epistolario realízase ao abeiro do convenio suscrito polo Consello da Cultura Galega e pola Fundación Luís Seoane con data 4 de decembro de 2008, polo que ambas as dúas institucións comparten a súa titularidade.

A Fundación Luís Seoane, como única depositaria do legado deste persoeiro galego, é a propietaria das cartas deste epistolario, que está integrado tanto pola correspondencia recibida por Luís Seoane como pola remitida por el a outros destinatarios.

Consultas e colaboracións:

Se posúes ou coñeces a existencia de fondos epistolares ou se consideras algunha suxestión sobre as cartas agradecemos a túa colaboración en epistolarios@consellodacultura.gal ou no teléfono 981957208.